

Albert Mertz

Alle farver er forskellige - Alle farver er ens

Fernisering fredag d. 2. februar kl. 16-19

3. februar - 17. marts

Onsdag til fredag kl. 12-17 og lørdag kl. 11-15

Albert Mertz var maler, filmskaber og skribent. Han tilhører avantgarden i dansk billedkunst og er en væsentlig figur i det tyvende århundredes kunsthistorie. Han var internationalt velorienteret og gennem hele hans oeuvre ses en optagethed af og et engagement i kunsten som sådan. I dag er han måske mest kendt for sine rød-blå malerier, som han begynder et egentligt arbejde på omkring 1968, men lige fra starten er hans talent mærkbart til stede.

I Albert Mertz's kunstneriske virke var der rig plads til udfoldelse, og selvom han livet igennem ikke er bange for at lade tvivlen få ordet, og igen og igen i sine talrige notater og dagbøger spørger til hvad kunsten er og kan, kaster han sig ud i arbejdet med en egen energi. Han vil nærværet, tilstedeværelsen, og intensiteten i dialogen mellem kunstner og beskuer, med en kunst der virker, og som når bagom og frigør os fra vores vaneforestillinger og traditionelle tænkning om hvad et billede er.

Med nysgerrighed og et halsbrækkende vovemod kaster han sig også tidligt over filmmediet i tæt samarbejde med bl.a. Jørgen Roos, med hvem han i begyndelsen af 1940'erne laver eksperimental-film som "Flugten" og "Hjertetyven". Filmmediet var faktisk hans levebrød i mange år, hvor han lavede reklamefilm. Fra 1960-70'erne og frem indarbejder han populærkulturens billeder, f.eks. magasinbilleder og reklamer, i sine værker. Fotografiet spiller også en vigtig rolle, tit i samspil med gouacher og andre medier. Arbejdet med maleriet optager ham dog gennem alle årene. Først på fladen med kondenserede forestillende kompositioner med en stærk signalværdi, og senere i livet er han en af

foregangsmændene til at udvide feltet og arbejde i det tredimensionelle rum med egentlige installationer. Han beskæftiger sig livet igennem radikalt udforskende og undersøgende overfor billedet - fra den tidlige naturalisme til surrealistiske og suprematistiske eksperimenter og senere i livet med de konkrete og rent konceptuelle værker - og han skriver mange kunstfaglige tekster og digte.

For Albert Mertz var billedkunsten en måde at være til i verden på og kunstværket alene det materielle vidnesbyrd om en tanke eller en handling. Han gav pokker i romantikkens forestillinger om det kunstneriske geni og mente på linje med mange andre i sin samtid at kunstværker frembringes af en almen menneskelig egenskab kaldet ånd. Ifølge Mertz er det desværre alt for ofte de samfundsbestemte og kommercielle kræfter der styrer i den moderne kunstinstitution, og som dyrker ideen om det originale "værk". Han citerede selv de gamle kinesere: " Jeg er de andre og de andre er mig."

Mette Sterup-Hansen

Albert Mertz (1920-1990) var uddannet på Det Kongelige Danske Kunstakademi 1936-38 hos Aksel Jørgensen, men debuterede allerede i 1933 sammen med Dan Sterup-Hansen i Henning Larsens Kunsthandel i København. Han var bosat i Frankrig fra 1963-77, og fra 1976 boede han på Glænø. Han fungerede kortvarigt som underviser på filmskolen, og i video på Kunstakademiets Kunstpædagogiske Skole, hvor han på Malerskolen virkede som professor fra 1979-90. Han udstillede i ind- og udland og har bl.a. udsmykket Folketingets restaurant, Landbohøjskolens vandrehal på Frederiksberg og et elevatortårn på det daværende Roskilde Amts Sygehus i Køge. Han er repræsenteret på museer herhjemme og i udlandet, og modtog Eckersberg medaillen i 1969 og Thorvaldsen medaillen i 1988.